

Цюрпіта Г. Він майстер золотого слова, що випромінює тепло [Текст] / Г. Цюрпіта // Вільне життя. – 2022. – 12 серп. – С. 3.

Він майстер золотого слова, що випромінює тепло

Відомому тернопільському письменнику, журналісту, редактору, заслуженому діячеві мистецтв України Богданові Івановичу Мельничуку виповнилося 70 років. З нагоди ювілею славетного краянина в обласній бібліотеці для молоді організували виставку «Богдан Мельничук. Книги з автографами».

Ювіляр є давнім другом Тернопільської обласної бібліотеки для молоді та щедрим дарувальником книжок. За роки творчої співпраці книгозбірні вдалось зібрати колекцію подарованих книжок із автографами Б. Мельничука (понад 30 видань!) З ними можна ознайомитися на віртуальній виставці на сайті ТОБМ.

Богдан Мельничук – драматург, прозаїк, поет, краєзнавець, головний редактор Тернопільського енциклопедичного словника. Богдан Мельничук народився 2 серпня 1952 р. в с. Молотків Лановецького району. Закінчив Молотківську восьмирічну школу, Лановецьку школу № 1, факультет журналістики Львівського держуніверситету ім. І. Франка (1974, нині національний університет). Працював у редакціях Лановецької районної газети, газет «Вільне життя» і «Тернопіль вечірній», у Державному архіві Тернопільської області, де разом із його директором Б. Хаварівським започаткував книжкову серію «Корінь і крона», був на громадській роботі. Згодом – головний редактор Тернопільського обласного управління у справах преси та інформації (1989–1993), видавництва Тернопільської академії народного господарства (нині – Західноукраїнський національний університет) «Економічна думка» (1998–2003), літературно-мистецької і культурологічної газети «Русалка Дністрова» й журналу «Тернопіль». У 2003–2009 рр. – заступник голови редакційної колегії першого в Україні

регіонального чотиритомного «Тернопільського Енциклопедичного Словника», його головний науковий редактор; 2010–2012 рр. – головний науковий редактор комунального підприємства «Тернопільський обласний інформаційно-туристичний краєзнавчий центр», від 2010 – відповідальний секретар редакційної колегії тритомного енциклопедичного видання «Тернопільщина. Історія міст і сіл» ; у 2011–2013 рр. – викладач, голова циклової комісії видавничої справи і редагування Тернопільського коледжу університету «Україна» (м. Київ). Від листопада 2013 р. і донині – керівник літературно-драматургічної частини Хмельницького обласного академічного музично-драматичного театру ім. М. Старицького.

Богдан Мельничук є автором і співавтором десятків книг драматургії, прози, поезії, краєзнавчих матеріалів, п'єс та інсценізацій, сотень статей, нарисів, рецензій, пісень. Видав понад 40 своїх книг драматургії, прози й поезії, у тому числі: «Вибрані новели» (1999), збірники новел «Професор і бичок Бамбурка» (2002), «Скрипка від старого» (2004), «Яр» (2007), «Портрет зблизька в різних інтер'єрах» (2012), двотомник вибраних новел «Суд без суду» та «Зек, вождь і Гарсія Лорка» (2010), повість «Роксоляна, декан і жлоби» (спільно з Н. Фіалко), документальну повість «Соломія Крушельницька» (обидві – 2011) роман «Кохання до нестями» (2013, спільно з С. Львівською); збірки віршів із паралельним перекладом мовою есперанто «Крапельни-плюс», «Нові крапельни» (обидві – 2002), а також «Ваша Пресвітлосте, Дамо...» (2005), «Марії» (2006), «Таїна кохання» (2007), «Слова від серця» в 2-х т. (2012), збірники п'єс «Актор і блазні» (2009), «Довга дорога в короткий день», «Реквієм для кларнета без оркестру» (обидва – 2010), «Кава на лезі шаблі» (2011) збірники різножанрових власних текстів, перекладів поезій з різних мов.

36 п'єс й інсценізацій Б. Мельничука поставлено в академічних обласних театрах, зокрема в Тернопільському ім. Т. Шевченка, Львівському ім. Ю. Дрогобича (м. Дрогобич), Коломийському ім. І. Озаркевича, Хмельницькому ім. М. Старицького, Рівненському драматичних театрах,

Тернопільському театрі актора і ляльки, Івано-Франківському театрі ляльок ім. М. Підгірянки, а також в народних театрах.

Богдан Мельничук є лауреатом всеукраїнських літературно-мистецьких премій ім. Іванни Блажкевич, братів Богдана і Левка Лепких, Уласа Самчука, літературної премії ім. Ірини Вільде, міжнародних премій: літературної «Сад божественних пісень» ім. Григорія Сковороди, україністики фонду Воляників-Швабінських при фундації УВУ.

Богдан Мельничук часто номінували на премію літературного конкурсу «Коронація слова». У 2010 році він отримав перемогу у номінації «П'єси» за твори «Реквієм для кларнета без оркестру» (спільно з О. Мосійчуком) та «Віщий сон, або Мудрий Іванко» (спільно з В. Фроленковим); дипломант «Коронації слова–2012» у номінації «П'єси для дітей» за твір «На галявині та в підземеллі, або Пригоди гномика Чарлі» (спільно з Г. Шулим), дипломант і спеціальна відзнака «Коронації слова–2013» у номінаціях «П'єси для дітей» («Чотири чарівні перлини»; спільно з Г. Шулим) та «Пісенна лірика для дітей» («Молитва за сім'ю»). У 2015 році за твір «Остання дорога», який показує сцени із життя хутора, що вимирає. Книжка отримала високу оцінку критиків за оригінальну композицію, точне розкриття характерів, багатство мовних образів.

Про життєвий шлях письменника розповідається у книжці Івана Бандурки «Чотири вежі Богдана Мельничука», а також у бібліографічних покажчиках «Богдан Мельничук – письменник, редактор, журналіст, краєзнавець».